

רק היום קראתי את החזכיר שהמציאה לי נשיאת הדסה
יום לפני צאתי מנ"י. לפי דברי גרינברג נחבר חזכיר זה ע"י
רוזה הלפרין, אולם חוכן החזכיר מעיד שהוא יצירה קולקטיבית.
מחברי החזכיר מעידים על עצמם שלא לחכונו להחקיף
את הפועלים". החזכיר הוא פרי מחשבתם "של ציונים כלליים,
שלא רק הם ידידים לפועלים ומכירים בכיבושיהם החיוביים,
אלא גם לא היו רוצים לראות את ארגון הפועלים וכשרון פעולתם
נפגע בשדוח-הפעולה המכוונת להגנת זכויות הפועלים". ולא
פעם מציינים מחברי החזכיר בשבת את יצירת הפועלים ומאמיניהם
בשדה ההתישבות, העזרה העצמית וכו'. אולם ניחות העובדות
וההשקפות של החזכיר סותר את הכוונה הטובה שבהכרת המחברים,
ומביא לידי מסקנות אחרות לגמרי. כמה אי-דיוקים בציון
העובדות יש לזקוף על-חשבון אי-ידיעה וחוסר שליטה בהכרת חולדות
הישוב, ולא דווקא ברצון רע. אולם מספר של עובדות מסולפות,
והשתטות בכוונה מעובדות ידועות לכל בארץ שעוסדות במרכז
הצבוריות והפרובלימטיקה הישובית והציונית - אינן מדברות בשבת
מחברי החזכיר, אפילו סבחינה טובייקסיבית בלבד.
הציר שעליו סובב החזכיר - הוא ההשפעה המכרעת
שניחנה שלא כדין לפועלים בארץ - בחנהלת הישוב וההכח'
הציונית, וקיפות המעמד הבינוני והציונים הכלליים.
א. שלטון הפועלים בשנהלת הסוכנות. יו"ר ההנהלה,
הגזבר, מנהל המחלקה הפוליטית הם פועלים. בידם גם מחלקת ההתישבות
והקליה. שאר המחלקות - מסחר ותעשייה, עבודה - או שאין להם חקציב

או שפעולתם נעכבת ע"י החנגדות הפועלים.

העובדות: הנהלת הסוכנות מורכבת מ-13 חברים: 4 לא-

ציונים (גייקובס, סנסור, קרס, חכסטר), 9 ציונים (ויצמן, ברודצקי, פישמן, רופין, גרינבום, רוטנשטרייך, שמוק), ב.ג., קפלן, שרתוק. רק שלושה פועלים.

במחלקה הפוליטית - הנשיא ציוני כללי, מנהל המחלקה

בלונדון - צ"כ. הציר בגנף - צ"כ. אבל מחברי החזכיר לא יודעים כלל על מציאות ויצמן, ברוד, גולדמן. המחלקה הפוליטית היא בידי הפועלים, כי בירושלם מנהל המחלקה הוא פועל.

הגזברות בידי הפועלים. מחברי החזכיר לא הגירו אף

מילה אחת על מצב הכספים והנהלת הכספים של הסוכנות לפני היום גזבר זה. הם גם לא מבקרים או פוסלים הפעולה של הגזבר הנוכחי - אולם עצם היותו חבר לספגת הפועלים הוא כנראה חסא ואסון.

במחברי החזכיר מדברים על קה"ק הם יודעים לציין שעמידה מנהיג וחיק, של "הציונים הכלליים" בראש הנהלת קה"ק "משמשת ערובה שהקרן לא חושפע מחשבונות מפלגתיים" - סדוק אין ערובה זו כשבראש מוסד עומד ציוני נאמן וחיק של מפלגה אחרת? החזכיר אינו מציין שום חסא, ליקוי, הזנחה או חוסר כשרון של שלושת חברי ההנהלה מהפועלים - החסא היחיד עצם היותם פועלים.

מחברי החזכיר מחשיבים את מחלקת העבודה בהנהלה,

שבראשה עומד ציוני א'. אולם מחלקה זו "כבולה ספני שהיא עומדת מצד אחד בפני הסדרות פועלים חזקה ומאורגנת, ומצד שני - בפני קבוצה מעבירים בלתי מאורגנת למעשה". וכדוגמא בולטת של חוסר

על ידי חברי החזכיר, אשר אינו יכולים להנהיג את העבודה. 1. /

יכלתה שהפועלים גרמו לה מציינים את לשכות העבודה המשותפות שהחלט עליהן, אבל לא יצאו לפועל "מחוסר הסכם בין ההסתדרות ובין הפועל המזרחי". מחברי החזכיר היו חייבים לדעת שההסתדרות דורשת בכל מקום לשכות עבודה משותפות, והן לא הוקמו.

(א) מפני שהמעיבים מחנכים לכך,

(ב) הפועל המזרחי נלחם נגדן.

יחנן שמחברי החזכיר לא ידעו את העובדות - אבל אם הם לוקחים לעצמם הזכות להאשים חנוכה גדולה - היו חייבים לברר לעצמם תחילה את העובדות.

סילוף עובדה הוא גם טענה החזכיר בדבר בוררות...

המעבידים מסרבים לקבל בוררות בכלל, ובוררות ההנהלה בפרט;

החזכיר אינו נקי מעלילה גם בדבריו על קבלת

פקידים בסוכנות. "הביקרה שלנו אינה מכוונת לעובדה שהפקידים הם חברי ההסת" ברובם הגדול - דבר זה יחנן גם לפי שיטת מינויים אובייקטיבית - אלא נגד שיקולים מפלגתיים המשפיעים במידה רבה על המינויים".

המחברים אינם יודעים:

(א) שרוב הפקידים העובדים בסוכנות נחקבלו למשרתם

לפני בוא הפועלים ל"שלטון", בהיות ההנהלה כולה ציונית "כללית",

(ב) שחוקת הפקידים נקבעה ע"י הנהלת של סקר, קיש וסולד.

למדיניות הכלכלית של ההסתדרות ניתנה זכות קדימה

על פני הצרכים השונים של הארץ בכללה (א). לא ניתנה עזרה מספיקה

לעסק הזעיר, לבעל החקעיה הבינוני. מחברי החזכיר אינם יודעים

שעזרה הסוכנות להתישבות המעמד הבינוני, הקמה בנק להעשיה, לחקלאות, קרנות לבעלי מלאכה וסוחרים זעירים, מכון טכנולוגי, מכון להפצת החוצרת - הם כולם פרי "ההנהלה של הפועלים".

אין החזכיר גם סרוצה מקיום קואופרטיבים. אמנם החברים מעידים על עצמם שהם "מכירים שהקואופרטיבים כשלעצמם מהווים גורם חיובי חשוב, בחיים הכלכליים של הארץ" - ואעפ"כ הם קובלים שרשת הקואופרטיבים מגדילה את ההתחרות (מאיסיה נאסרה ההתחרות בעיני מחברי החזכיר ?) ולא עוד אלא -
-- Thus, free competition was interfered with and consumer of times made to pay in increased cost (?)

החזכיר פוסל באופן מיוחד את קבלנות ההסתדרות - על יסוד מה ? מה הם ענפי הפעולה הסותרים ליהודים שחיים מעבורתם ? מדוע לא יאסרו גם התישבות קואופרטיבית ? האם רק מפני שגם נוער ציוני כללי רוצה להתישב ? החזכיר מוצא פגיסות גם בועד הלאומי - באשמת הפועלים. לא היו בחירות זה שמונה שנים. נכון. אם מחברי החזכיר ישבו בארץ היו צריכים לדעת שתועלים דרשו בחירות - והמפלגות של הציונים הכלליים והסורתי התנגדו לכך. החזכיר קובל שלא כולם משלמים מסים לזה"ל - ונוצר הרושם כאילו הפועלים הם אלה שמסרבים בתשלום המסים, אם כי הדבר לא נאמר בפירוש. אבל אילו היו בעלי החזכיר מבקשים

אינפורמציה מוסמכת היו יכולים לדעת שמסקי הפועלים משלמים מסים
בדרגה אולי גבוהה משמגיע לפי שיטת מס פרוגרסיבית והמסמך הבינוני
הוא שמסרב לחייוך בזה"ל.

גם השרותים הסוציאליים של הוה"ל נאשמים בהפליה
מפלגתית - ושוב לא פורש מי הם המפלים וחבל. מחלקת השרותים
הסוציאליים נמצאת בידי סולד¹⁹⁷⁷ שודאי אינה חשודה על הפליה
בעיני מחברי החזכיר. מי, איפוא, המפלה? המחברים הקילו
על עצמם את המלאכה במחמם דבריהם.

אחת הטענות העיקריות של החזכיר - היא הכפלת השרותים
בחנוך, בבריאות, בספורט וכו'. והחצים השנונים ביותר נשלחים
לחנוך המיוחד של העולים. אפשר להסכים עם בעלי החזכיר בכמה
דברים - על צורך של מינימום לאומי כללי בחינוך, על נזק ציד
המפלגות בקרב הנוער לסטת מגיל ידוע. אך קשה להבין מדוע
רעים חוקא ב"ס¹⁹⁷⁷ הפועלים. לפי בעלי החזכיר בעצם כל החינוך
בארץ מיוסד על עבודה. "בסיס החייח בארץ הוא - עבודה. -
כולנו מכירים שהיהודים יוכלו לחדש חיייהם הלאומיים ולשמור על קיומם
רק בזיפה אפם ועמל כפיהם. - אין הבדל בין שאל ובין ציונים
כלליים או בין שמאל ובין מזרחי בדבר מערך העבודה במשקנו הלאומי.
עבודה עצמית, יצירת הינטרלנד חקלאי - רק עליהם יכון החנוך
בבה"ס העברי בארץ. ואם כך הוא הדבר - מה הוא הצורך בב"ס מיוחדים
של פועלים - הנחנים להשפעה מפלגתית ומדגישים נגודים מדיניים
בנוער הרך?"

האמנם כך הוא הדבר? הבאמת מכירים כולם בערך העבודה,

ועוד עבודה עצמית ? ומדוע דווקא ב"ס של פועלים נחונים להשפעה
כפלגהית ולא ב"ס של מזרחי, או של כלליים. האם רק כפלגה הפועלים
היא מפלגה - ומפלגה ציונים כלליים אינה מפלגה ?

החזכיר כמובן לא פסח על חסא הדגל האדום - אולם
הגדיש קצח את הסאה בהסכם את החזקנה ל"חמנון סוציאליסטי עברי".
מקנין לדעת אם בעלי החזכיר ראו אף פעם בתייחס ביח-
ספר במשק פועלים ?

אפילו בדאגה הבטחון סוצאליס המהברים "גייסה מפלגהיה" -
ושוב בלי ציון כל עובדה.

וכשם שהמהברים גילו חסאים במקום שאינם - כך החקלחו
כחטאים במקום שישנם. לפי החזכיר לא קופת אף פעם פועל בעיריית
ח"א או במושבות, ומעולם לא נחקררה שאלה של עבודה עברית,
והחרסת הועד הלאומי ק"י התאחדות האכרים, אף היא אינה אלא
מחוסר שויון שהשליטו הפועלים בישוב...

מובן מאליו שההסתדרות יצאה בשן ועין. ההסתדרות
מפלה בין חבריה (במה ? עובדות ?), ויוצאת "סגדרת" - קוסקו
בקבלנות. ההסת' מחייבת חברה להיות חברים בקפ"ח (1) -
אולם החטא הקיקרי - שלטון מפא"י.

החזכיר מציין חכנית פעולה של שבעה סעיפים בשביל
הציונות הכללית:

- (א) לאחד כל הציונים הכלליים בעזרת קרנות בגולה.
- (ב) להנהיג שקל דו-שנתי, ולשלול מא"י את יתרונה
בבחירות.

(ג) ריאורגניזציה (כצד ז) של הוה"ל וחיו"ק סמכותו.

(ד) לשחרר ההגנה מהשפעה מפלגתית.

(ה) למנות מועצה כלכלית של מומחים (מי ימנה ז)

על יסוד בלתי מפלגתי לשם :

(1) בעיות כלכליות ויחסי עבודה מבחינת הצרכים

הכלכליים הכלליים של הישוב,

(2) להמריץ וליעץ ולעזור ליזמה של הסעמ"ד הבינוני

(סדוע רק לו) בתעשייה ובחקלאות.

(ו) לגרש פרופגנדה פוליטית מבתי הספר ולאסור על

הנוער למטה מבני 18 להצטרף למטלגות.

(ז) לנתק הקשר בין הפקידות ובין השיכות המפלגתיות.

לא קשה לציין את סילופי העובדות ובלבול המושגים

בחזכיר זה. הזהוי של ציונות "כללית" עם סעמ"ד בינוני, ראיח

כל השתתפות פועלים בשלטון כשלטון של פועלים, החרת הפרה של

מפלגה אחת ואיסור הפרחה של מפלגה שניה, דרישת פריוולגיות

סעמ"דיות להתאחדות האכרים ומניעת שויון מצבור הפועלים, -

כל הדברים האלה אינם חדשים. אולם נעשה כשגה כבד אם נחלקם

מהלך-דות זה המחבר בציונות הכללית ולא נסיר הקיססים מקינינו

אנו למען נוכל להלחם ביהר עוז נגד הקורה שבקיני אחרים.